

[Per Hækkerup.]

lag, at regeringen trækker sine forslag tilbage og man begynder at drøfte noget helt andet. Disse forslag er indrettet på den ganske bestemte, konkrete, foreliggende situation, og de er indtil videre, så vidt jeg kan skønne, de eneste virkelig sagligt forsvarelige forslag, der har ligget på folketingets bord.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Hr. Per Hækkerup vil gerne stille spørgsmål om noget andet end det, de to lovforslag, vi har til behandling, drejer sig om. Men jeg vil gerne til hr. Per Hækkerup sige, at stående i den situation, vi stod i, ved en kombination af det uføre, hvori dansk økonomi var, og den engelske devaluering, har venstre ikke villet afvise regeringsoplægget om nødvendigheden af en vis dansk devaluering. Vi beklager stærkt, at dansk økonomi var bragt ud i en sådan situation, hvor vor modstandsevne var væsentligt svækket i forhold til en lang række andre lande; men spørgsmålet om en konkret stillingtagen kan naturligvis kun besvares, hvis det sker i sammenhæng med viden om hele den øvrige økonomiske politik, der skal føres. En sådan viden har regeringen eller socialdemokratiet endnu ikke bibragt folketinget. Hvad grundlag har man givet at tage en virkelig sammenhængende stilling på? Ja, man har drøftet indgående med højre og venstre fløj i SF, men ikke over for folketinget.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg konstaterede med interesse, at hr. Henry Christensen gentog, hvad han sagde, da vi drøftede dette spørgsmål for — hvad bliver det? — 14 dage til 3 uger siden; en vis devaluering! Er hr. Henry Christensen bange for tallet 7, 9, eller har han et andet?

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Hvilken som helst præcis talmæssig begrundelse har hr. Per Hækkerup eller andre fremlagt for, at et tal for en devaluering præcis skal være 7,9? Ingen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det være langt fra mig at opfordre noget parti til at bryde et indgået politisk forlig; men jeg kunne jo da, hvis ikke hr. Per Hækkerups parti vil det, spørge hr. Hilmar Baunsgaard, om ikke de radikale kunne tænke sig at indlede en forhandling mellem forsvarsforligets fire partier om i det mindste at få revideret forsvarspolitikken. Der må vel kunne tales om det, og det kunne jo være, det ville give resultater også med hensyn til militærudgifternes højde.

Og da jeg nu alligevel er kommet herop, tillader jeg mig at sige et par ord til hr. Niels Westerby, som fortæller mig, at det skam kun var 12½ pct. moms, han havde i tankerne. Så vidt jeg forstår, har hr. Niels Westerby gjort sig til talsmand for den løsning, at lønmodtagerne skulle miste 1 eller 1½ portion dyrtidstillæg, og så skulle de have lønbeviser, for dem skulle de bruge til at betale deres ordinære skat med. Se, de dyrtidsportioner, lønmodtagerne skal afgive, de udgør mellem 800 og 1.000 mill. kr.; hvis det er 1½ portion, bliver det jo en 1.200-1.500 mill. kr. Det skattetab, staten derved får, kan vist ikke dækkes ved at lægge 2½ pct. på momsen, så jeg tror nok, min opfattelse af, at 5 pct. ville være nødvendigt, var rigtig.

Men lad mig i øvrigt oplyse, at vi har naturligvis forhandlet med finansministeren, om det var muligt at ordne dette med dyrtidsportionerne og skatten på en anden måde, således at der blev udskrevet en engangsskat på alle — med undtagelse af pensionister og lignende lave kategorier — og at lønmodtagerne kunne betale helt eller delvis deres engangsskat med lønsedler for de dyrtidsportioner, de ikke får. Finansministeren har taget velvilligt imod tanken, har undersøgt den, og han har i hvert fald overbevist mig om, at det vil være ugerligt at administrere på grund af de formodentlig milliarder af lønsedler, man skal holde rede på.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Må jeg sige i anledning af det, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen — og dette er samtidig jo et svar til det ærede medlem hr. Per Hækkerup —